

ASYSTENTURA RODZINY

w województwie
wielkopolskim

Broszurę, którą trzymacie Państwo w rękach, opracował zespół Obserwatorium Integracji Społecznej działający w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Obserwatorium Terytorialnego

W składzie:

Sylwia Szpyrka

Marta Zaręba

Karolina Czub

Wydruk finansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego i Samorząd Województwa Wielkopolskiego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020

Poznań 2017

Spis treści

1. Asystent rodziny – informacje ogólne	4
2. Zatrudnienie asystentów rodziny	5
3. Rodziny korzystające ze wsparcia asystenta rodziny	8
4. Rodziny zobowiązane przez sąd do pracy z asystentem rodziny	10
5. Przeciętny okres pracy asystenta z rodziną.....	11
6. Rodziny, z którymi asystent rodziny zakończył pracę.....	13
7. Wpływ asystentury rodziny na pieczę zastępczą	15
8. Główne wnioski i rekomendacje	18

1. Asystent rodziny – informacje ogólne

1 stycznia 2012 r. weszła w życie *Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej* (ustawa z dnia 9 czerwca 2011r., Dz. U. 2011 Nr 149 poz.887). Celem przyjętych uregulowań było stworzenie systemu wsparcia rodziny, pozwalającego na efektywne budowanie mechanizmów współpracy z rodziną dziecka w środowisku rodzinnym, usprawnienie systemu pieczy zastępczej oraz umożliwienie kompleksowej i szybszej pomocy rodzinom.

Do systemu wsparcia rodziny wprowadzono usługę asystenta rodziny, który w przypadku wystąpienia problemów opiekuńczo-wychowawczych wspomaga rodzinę biologiczną w osiągnięciu przez nią stabilności życiowej umożliwiającej prawidłowe pełnienie funkcji opiekuńczo-wychowawczej.

System wsparcia rodziny organizowany jest w gminie, ponieważ to do gminy należy zabezpieczenie zbiorowych potrzeb wspólnoty. Zadaniem własnym gminy jest wspieranie rodzin zamieszkujących na jej terenie, w tym rodzin doświadczających trudności opiekuńczo-wychowawczych. Ważne jest jednak, aby wsparcie udzielane było zgodnie z zasadą pomocniczości, czyli za zgodą rodziny, przy jej aktywnym udziale oraz z uwzględnieniem zasobów własnych rodziny i zewnętrznych źródeł pomocy.

Rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych wójt, burmistrz, prezydent zapewnia wsparcie w formie pracy z rodziną lub/i pomocy w opiece i wychowaniu dziecka. Jedną z usług, która może być skierowana do rodziny (w ramach wsparcia) jest asystentura rodziny.

Do zadań asystenta rodziny należą między innymi:

- opracowanie i realizacja planu pracy z rodziną;
- udzielanie pomocy rodzinom w poprawie ich sytuacji życiowej, w tym w zdobywaniu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego;
- udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych z dziećmi;
- motywowanie do udziału w zajęciach grupowych dla rodziców, mających na celu kształtowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych;
- podejmowanie działań interwencyjnych i zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin;
- prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
- współpraca z innymi podmiotami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.

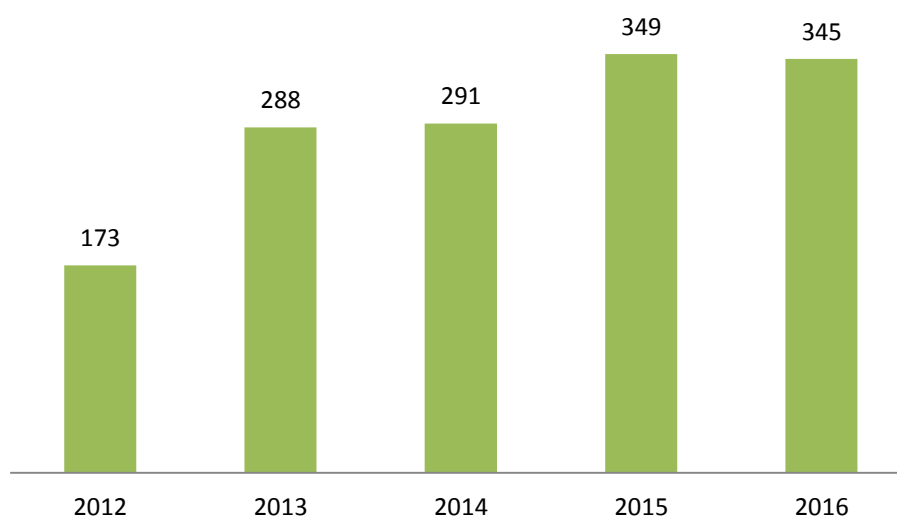
Nowe zadania dla asystentów pojawiły się wraz z wejściem w życie *Ustawy z dnia 4 listopada 2016 r.*

o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”, które rozszerzyły ich zakres oddziaływania na rodziny. Celem oddziaływań asystenta rodziny w ramach realizacji ustawy i programu „Za życiem” jest lepsze funkcjonowanie kobiet w ciąży, w szczególności ciąży powikłanej oraz w sytuacji niepowodzeń położniczych oraz rodzin z niepełnosprawnym dzieckiem poprzez koordynację poradnictwa w zakresie pielęgnacji, opieki i wychowania dziecka z niepełnosprawnością oraz kwestii prawnych czy pomocy psychologicznej, rehabilitacji społecznej i zawodowej oraz świadczeń opieki zdrowotnej (art.8 ust. 1. ustawy „Za życiem”)¹.

2. Zatrudnienie asystentów rodziny

Z każdym rokiem w wielkopolskich gminach **wzrasta zatrudnienie asystentów rodziny**. Pod koniec 2015 roku na terenie województwa wielkopolskiego działało 349 asystentów rodziny, co oznacza podwojenie ich liczby w stosunku do roku 2012, czyli pierwszego roku ich funkcjonowania.

Wykres nr 1 Liczba asystentów rodziny zatrudnionych w latach 2012-2016

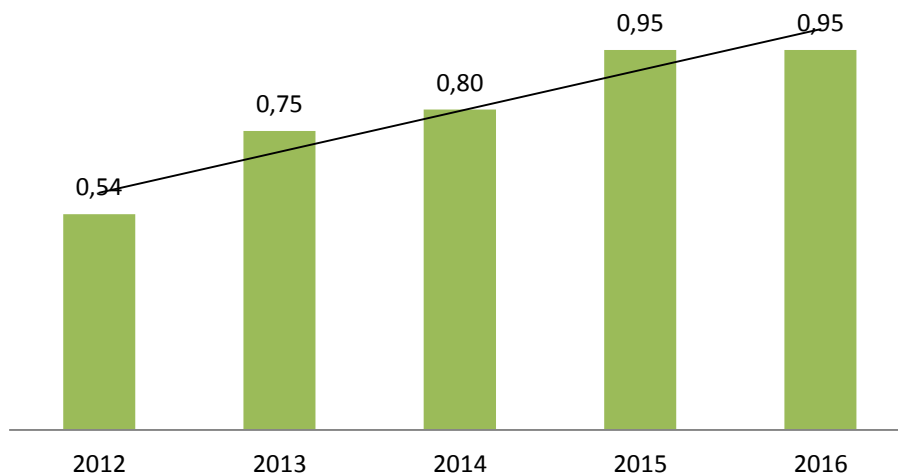

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Analizując liczbę zatrudnionych asystentów, w podziale na poszczególne gminy województwa wielkopolskiego można zauważyć, iż każdego roku **odsetek gmin zatrudniających asystentów rodziny systematycznie wzrasta**. W roku 2016 jego wartość wyniosła 0,95, co oznacza, że w porównaniu z 2012 rokiem, wzrosła ona prawie dwukrotnie.

¹ Asystentura rodziny w zakresie wsparcia kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”. Rekomendacje metodyczne i organizacyjne, Warszawa 2017

Wykres nr 2 Odsetek wielkopolskich gmin zatrudniających asystentów rodziny (lata 2012-2016)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

W zdecydowanej większości gmin (72%) zatrudniono 1 asystenta rodziny, w co piątej gminie (18%) dostępnych było 2 asystentów, a powyżej 10 funkcjonowało jedynie w m. Poznaniu, Kaliszu i Pile.

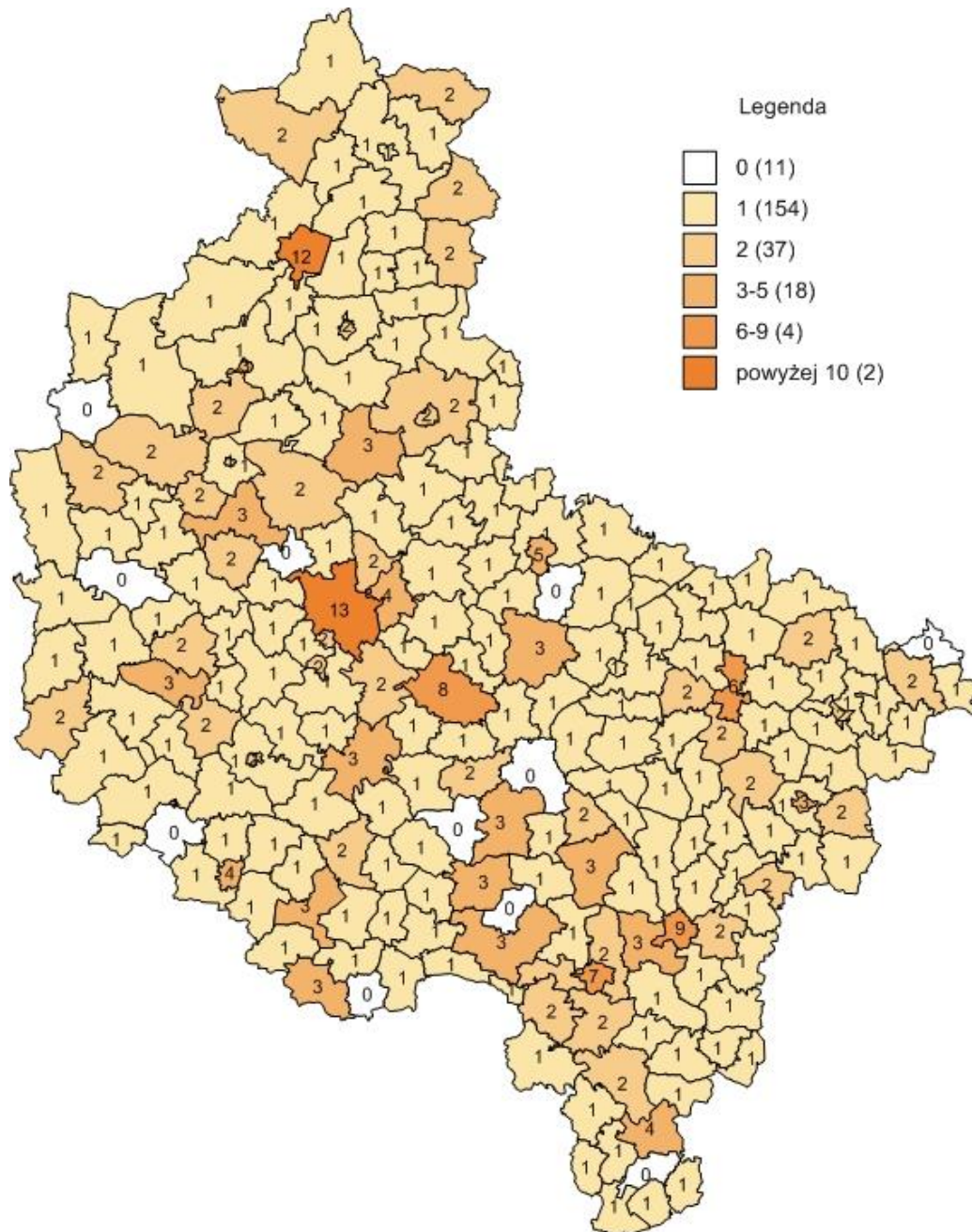
Rycina nr 1 Struktura wielkopolskich gmin, według liczby zatrudnionych asystentów rodziny

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za rok 2016.

W roku 2015, pomimo obligatoryjnego zapisu ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, nakładającego na każdą gminę obowiązek zatrudniania co najmniej 1 asystenta rodziny, 11 gmin nadal nie wykazało na swoim terenie takiej formy wsparcia. Były to gminy: Baranów, Drawsko, Jaraczewo, Lwówek, Niechanowo, Pakosław, Przedecz, Rokietnica, Rozdrażew, Włoszakowice i Żerków. Zatrudnienie asystentów rodziny obrazuje poniższa mapa.

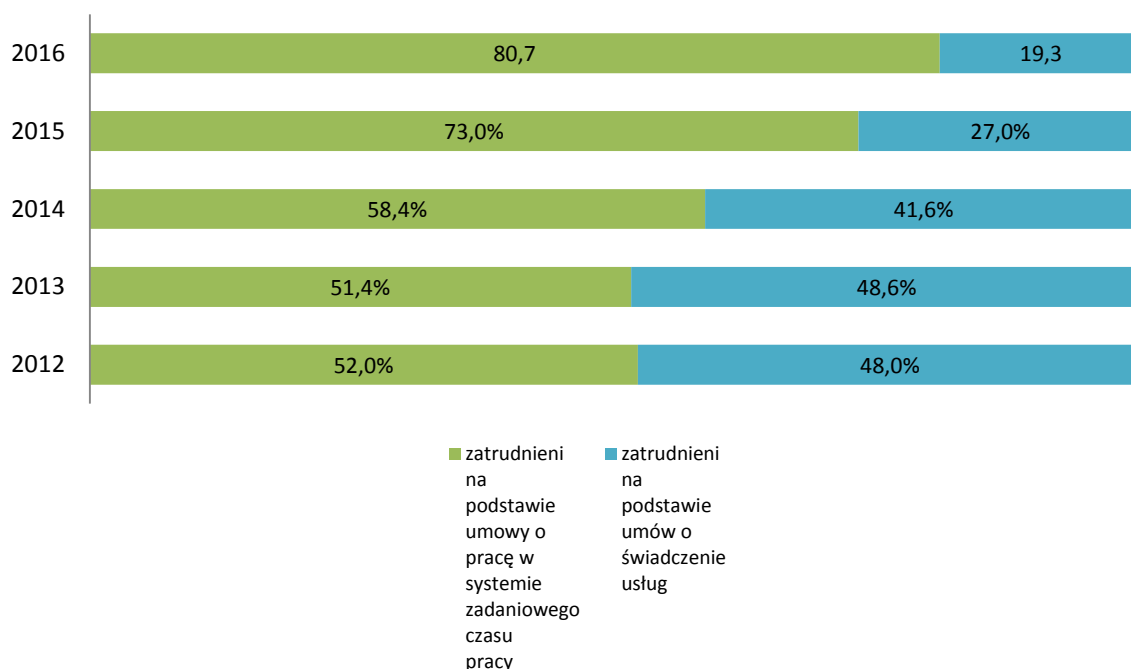
Mapa nr 1 Zatrudnienie asystentów rodziny w wielkopolskich gminach pod koniec 2016 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za rok 2016.

Porównując formy zatrudnienia asystentów rodziny w latach 2012-2016 można zauważyć, że **coraz więcej gmin zatrudnia asystentów na podstawie umowy o pracę, maleje natomiast odsetek osób zatrudnionych na umowę – zlecenie**. O ile w pierwszym roku funkcjonowania ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej proporcje te rozkładały się niemal równo po połowie (52% osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, to już w roku 2016 odsetek ten wzrósł do 80,7%). Tendencję tę należy ocenić jako pozytywną, zwłaszcza w kontekście rozważań dotyczących skuteczności pracy asystentów rodziny. Częsta rotacja osób pełniących tę funkcję zaniża znacząco ocenę wykonywanej przez nich pracy, stąd działania zapewniające stabilne warunki zatrudnienia prowadzić będą do zwiększenia efektywności tej formy wsparcia.

Wykres nr 3 Formy zatrudnienia asystentów rodziny w latach 2012-2016

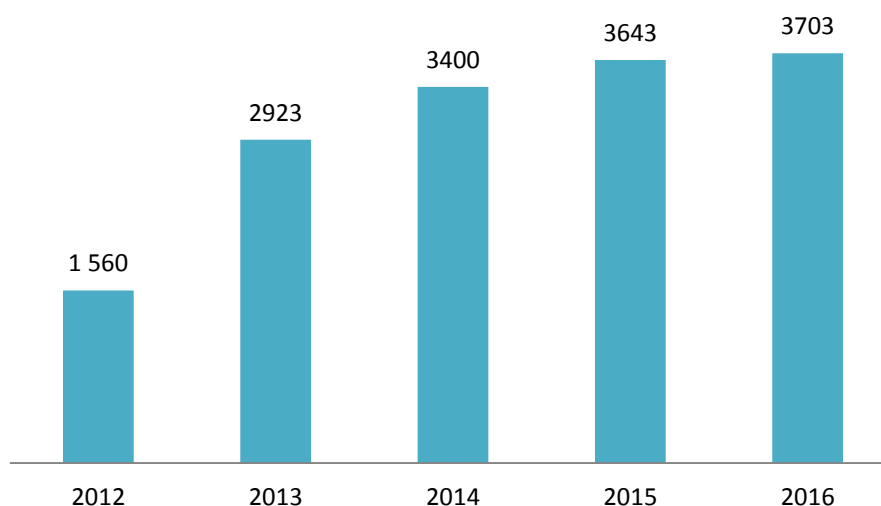

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

3. Rodziny korzystające ze wsparcia asystenta rodziny

Wraz ze wzrostem zatrudnienia asystentów rodziny **wzrasta liczba rodzin objętych tą formą wsparcia**. W porównaniu z rokiem 2012 wzrosła ona ponad dwukrotnie.

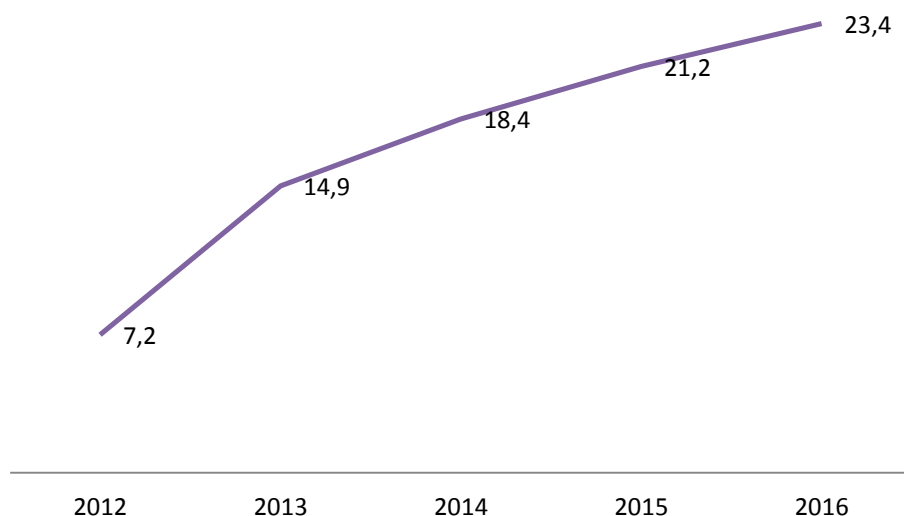
Wykres nr 4 Rodziny korzystające ze wsparcia asystentów rodziny w latach 2012-2016

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Zestawiając dane dotyczące liczby rodzin korzystających z pomocy z tytułu bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych (ponieważ jest to potencjalna grupa docelowa wymagająca wsparcia asystentów) z danymi dotyczącymi liczby rodzin objętych już wsparciem asystentów można zauważyć, że **jedynie jedna na pięć rodzin potencjalnie potrzebujących wsparcia asystenturą, taką pomoc uzyskuje**. Pamiętać jednak należy, iż sytuacja ta uległa znacznej poprawie w porównaniu z rokiem 2012, kiedy to tego typu wsparciem objęta była zaledwie co czternasta rodzina potencjalnie potrzebująca pomocy.

Wykres nr 5 Odsetek rodzin objętych asystenturą w ogólnej liczbie rodzin korzystających z pomocy z tytułu bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych, w latach 2012-2016

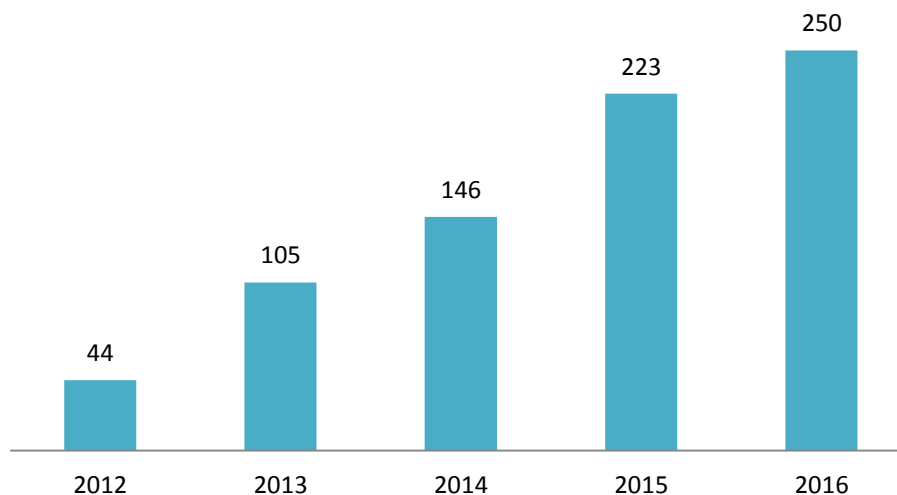
Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej oraz OZPS za lata 2012-2016.

4. Rodziny zobowiązane przez sąd do pracy z asystentem rodziny

Art. 109 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wskazuje, iż jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia może on w szczególności: 1) zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania, w szczególności do pracy z asystentem rodziny, realizowania innych form pracy z rodziną, skierować małoletniego do placówki wsparcia dziennego, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej lub skierować rodziców do placówki albo specjalisty zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

Wykres nr 6 obrazuje skalę korzystania ze wsparcia asystenta przez rodziny sądownie do tego zobowiązane.

Wykres nr 6 Liczba rodzin zobowiązanych przez sąd do pracy z asystentem rodziny w latach 2012-2016

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

W latach 2012-2016 obserwuje się wzrost skali tego zjawiska, **sądy coraz częściej korzystają z możliwości zobligowania rodziny w kryzysie do pracy z asystentem rodziny.** Rodzina może korzystać w jednym momencie ze wsparcia asystenta rodziny oraz kuratora rodzinnego. W ocenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na odnotowany wzrost duży wpływ mogła mieć nowelizacja kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, która ma przeciwdziałać umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej z powodu ubóstwa. Zmiana polega na tym, że użycie tego środka jest możliwe

dopiero po wyczerpaniu wszystkich narzędzi wsparcia rodziny, czyli także po wykorzystaniu asystenta do pracy z rodziną.²

NIK zwraca uwagę, że zagadnienie to nie jest uregulowane w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zarówno w kwestii podejmowania współpracy w tym trybie, jak i jej prowadzenia. Nie jest ustalone np., na ile postanowienie sądu implikuje obowiązek dla OPS podjęcia takiej współpracy, czy, a jeśli tak, to kto i kiedy powinien sporządzić wywiad środowiskowy, czy stosowne postanowienie sądu zastępuje wniosek pracownika socjalnego do kierownika ośrodka pomocy społecznej o przydzielenie asystenta rodziny, a także w jaki sposób powinny wyglądać relacje asystenta z kuratorem rodzinnym, jeśli taki został rodzinie przydzielony. Należy również zauważyć, że inicjowanie asystentury na podstawie postanowienia sądu nie wpisuje się w jedną z podstawowych zasad asystentury, iż wspieranie rodziny jest prowadzone za jej zgodą (i aktywnym udziałem). W konsekwencji asystenci podejmują współpracę z rodzinami, które często tej współpracy nie chcą³.

Kontrola NIK wskazuje, iż nie została również, na gruncie ustawowym, uregulowana procedura realizacji asystentury na rzecz rodzin zobowiązanych do współpracy z asystentem na podstawie zarządzenia właściwego sądu, w sytuacji, w której jeden z członków rodziny jest podopiecznym kuratora sądowego. Zadania obu tych instytucji wobec rodzin (osób) objętych odpowiednio wsparciem lub nadzorem są miejscami zbieżne. W wypadku zarządzenia sądu, asystenci są zobligowani do podejmowania współpracy z rodzinami, które często współpracy tej nie chcą. Mogą też powstać wątpliwości, czy skierowanie przez sąd rodziny do współpracy z asystentem oznacza, że ma ona pierwszeństwo przed innymi rodzinami oczekującymi na taką współpracę.

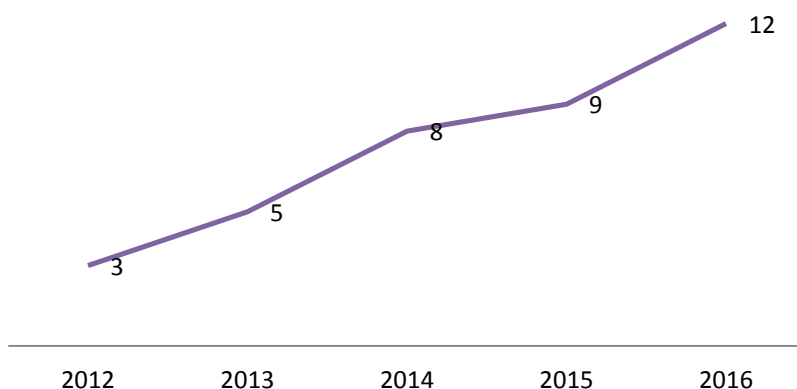
5. Przeciętny okres pracy asystenta z rodziną

Analizując czas wsparcia przez asystenta rodzin tego potrzebujących zwraca uwagę, że **wraz ze zwiększeniem zatrudnienia asystentów rodziny, wzrasta również przeciętny czas, jaki mogą oni poświęcić na pracę z rodziną.** W roku 2016 przeciętny czas pracy asystenta z rodziną wyniósł 12 miesięcy, co oznacza, że w stosunku do roku 2012 wydłużył się aż o 9 miesięcy. Jest to pozytywne zjawisko, gdyż można przypuszczać, że rodziny wymagające wsparcia zaczęły otrzymywać usługę o wyższej jakości, bardziej dostosowaną do indywidualnych potrzeb.

² <http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/1069040,jak-dziala-asystent-rodziny.html>, dostęp na 28.09.2017 r.

³ Ibidem, s. 26

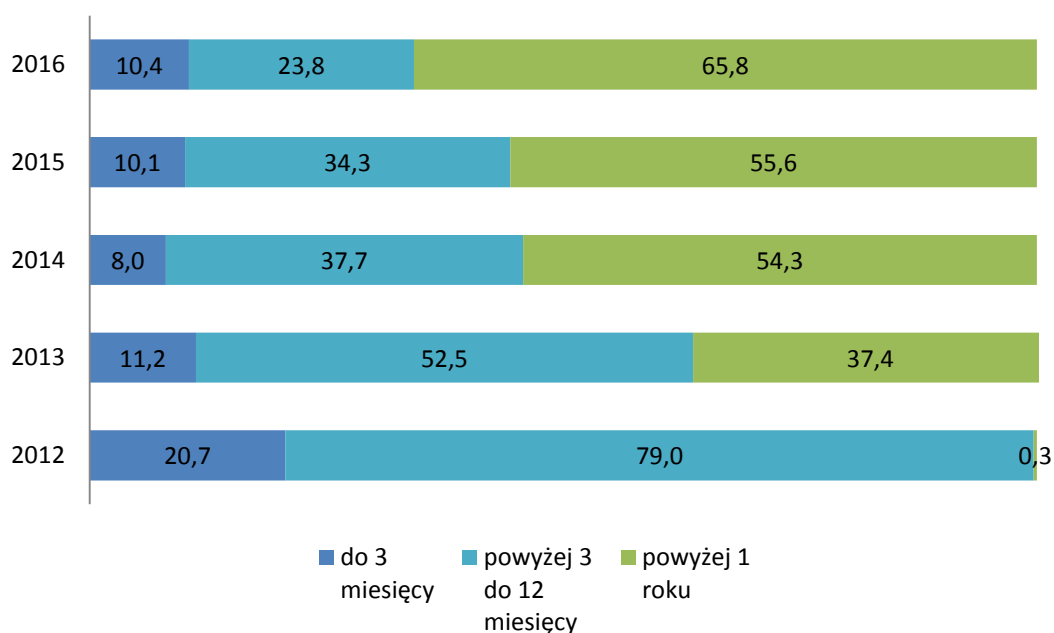
Wykres nr 7 Średni czas pracy asystentów z rodziną w latach 2012-2016 (w miesiącach)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Analizując rozkład czasu pracy asystenta z rodziną w latach 2012-2016 widzimy, że największa różnica wystąpiła w kategorii wsparcia „powyżej roku”. O ile w roku 2012 odsetek rodzin, wymagających wsparcia dłużej niż przez okres roku wyniósł 0,3%, to w roku 2016 była to już grupa stanowiąca dwie trzecie wszystkich przypadków (65,8%). Dane te potwierdzają, że asystenci rodziny w coraz większym stopniu mogą pozwolić sobie nie tylko na działania o charakterze interwencyjnym, ale na poważniejszą, bardziej długotrwałą pracę z rodziną, co pozwala liczyć na jej długofalowe efekty.

Wykres nr 8 Rozkład czasu pracy asystentów z rodziną w latach 2012-2016 (w %)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

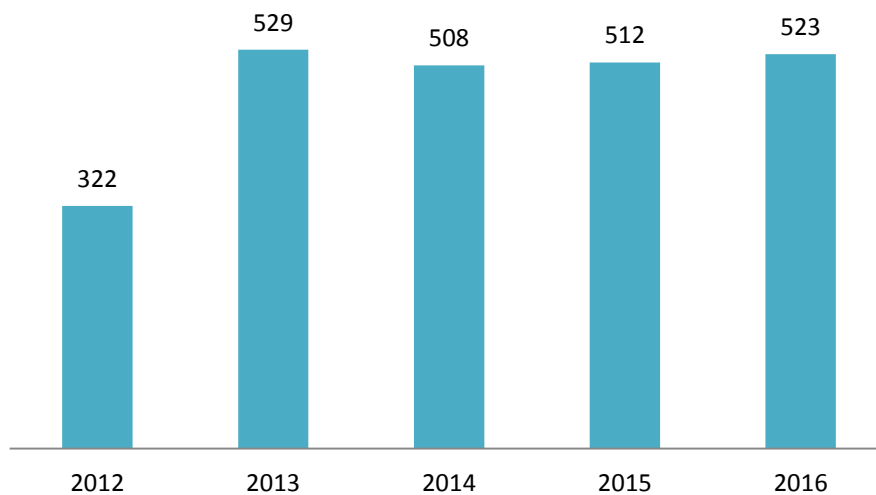
6. Rodziny, z którymi asystent rodziny zakończył pracę

Analizując liczbę rodzin z którymi asystent zakończył współpracę, warto wziąć pod uwagę powody zakończenia tej współpracy. W sprawozdaniu z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej, wymienione są cztery główne powody:

1. Osiągnięcie celów,
2. Zaprzestanie współpracy przez rodzinę,
3. Brak efektów,
4. Zmiana metody pracy.

W latach 2012-2016 wzrastała liczba rodzin, które ukończyły współpracę z asystentem (patrz wykres nr 9).

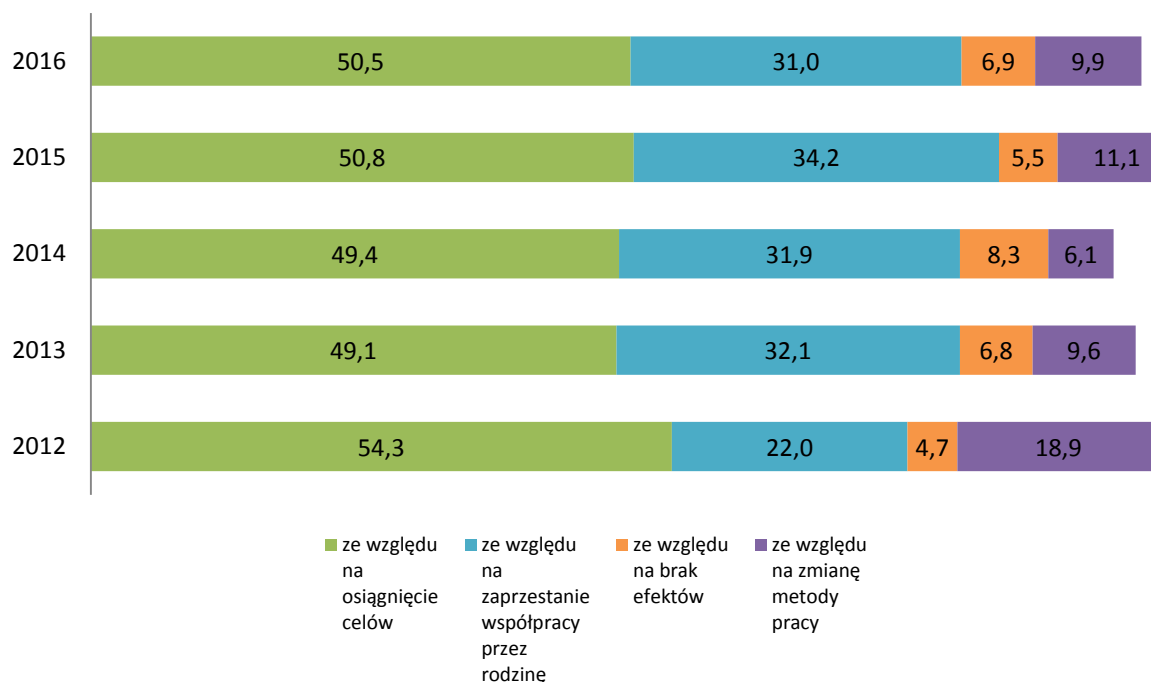
Wykres nr 9 Liczba rodzin, które zakończyły pracę z asystentem rodziny, w poszczególnych latach

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Na wykresie nr 10 zobrazowano, w jaki sposób kształtowała się liczba tych rodzin, z uwagi na powód zaprzestania współpracy.

Wykres nr 10 Powody zakończenia współpracy z asystentem, w poszczególnych latach

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Na przestrzeni ostatnich lat średnio co druga rodzina zakończyła współpracę z asystentem z powodu osiągnięcia założonych celów, wzrosła jednak, w porównaniu z 2012 rokiem liczba rodzin, które zaprzestają współpracy z asystentem z własnej inicjatywy. Jest to niepokojące zjawisko i w ocenie resortu rodziny należy zgłębić przyczyny takiego stanu rzeczy⁴.

W latach 2012-2016 **średnia wartość wskaźnika skuteczności asystentów rodziny**, tj. liczba rodzin, która osiągnęła cele w badanym okresie w stosunku do liczby rodzin, które zakończyły współpracę z asystentem **wyniosła w Wielkopolsce 50,5% i była wyższa od ogólnopolskiego wskaźnika o 4,3 pkt. procentowych**. W raporcie pokontrolnym NIK przeciętna skuteczność realizacji zadań asystenta, w kontrolowanych ośrodkach pomocy rodzinie wyniosła w okresie objętym badaniem 39,5%. NIK w swoim raporcie nie odnosi się do wartości tego miernika, m.in. ze względu na nieprzyjęcie norm co do jego akceptowalnej wartości, a także wobec różnorodności zmiennych czynników, które mają związek z tak delikatną materią, jaką jest działanie na rzecz pozostawienia dzieci w środowisku zapewniającym im poczucie bezpieczeństwa i prawidłowy rozwój. Do tych czynników należą m.in.:

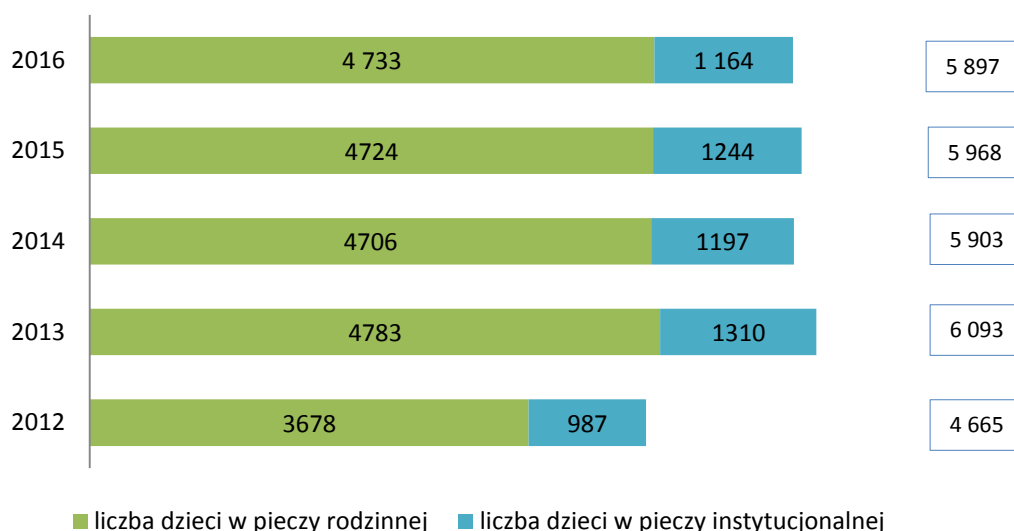
⁴ <http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/1069040,jak-dziala-asystent-rodziny.html>, dostęp na 28.09.2017 r.

- Liczba rodzin, z którymi jeden asystent rodziny prowadzi pracę w tym samym czasie, która powinna być uzależniona od stopnia trudności wykonywanych zadań, jednocześnie ustawowo nie może przekroczyć 15.
- Poziom skomplikowania sytuacji i nawarstwienia problemów rodziny.
- Częsta rotacja na stanowisku asystenta rodziny, która zaburza płynność i efektywność pracy.
- Warunki pracy asystenta, wysokość wynagrodzenia, zadaniowy czas pracy, forma zatrudnienia.

7. Wpływ asystentury rodziny na pieczę zastępczą

W 2016 roku w pieczy zastępczej przebywało 5 866 dzieci, z tego 4 733 dzieci w pieczy rodzinnej, a 1 164 w pieczy rodzinnej. W porównaniu z 2012 rokiem nastąpił wzrost liczby dzieci znajdujących się w systemie (o 26,4%), jednak w zestawieniu z 2013 rokiem liczba ta nieznacznie spadła (o 3,22%).

Wykres 11 Liczba dzieci w poszczególnych typach pieczy zastępczej, w latach 2012-2016

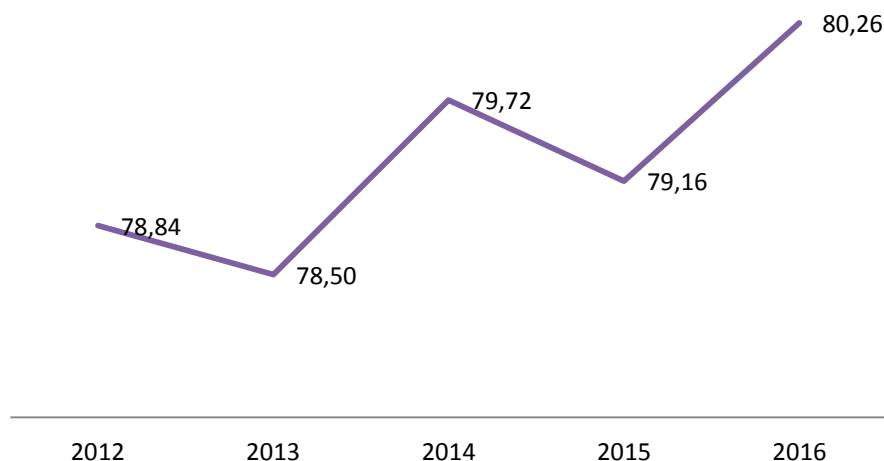

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Porównując proporcje liczby dzieci przebywających w różnych formach pieczy zastępczej w latach 2012-2016, widać powolny, ale stopniowy spadek liczby dzieci przebywających w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz wzrost liczby dzieci (o 1,42 p. p.) umieszczanych w rodzinnych formach pieczy zastępczej, tj. w rodzinach zastępczych (spokrewnionych, niespokrewnionych i zawodowych) oraz w rodzinnych domach dziecka. Pomimo, że również w skali kraju w stosunku do lat poprzednich nastąpiły niewielkie pozytywne zmiany we wszystkich formach rodzinnej pieczy zastępczej, to w kontekście idei deinstytucjonalizacji opieki nad dzieckiem ciągle nie jest to stan, który umożliwia, odpowiednią do potrzeb, podaż podmiotów opieki nad dzieckiem o charakterze

rodzinnym. Wydaje się zatem, że w najbliższych latach potrzebne są bardzo intensywne działania na rzecz pozyskiwania kandydatów do prowadzenia rodzinnych form pieczy zastępczej, zwłaszcza jej zawodowych form⁵.

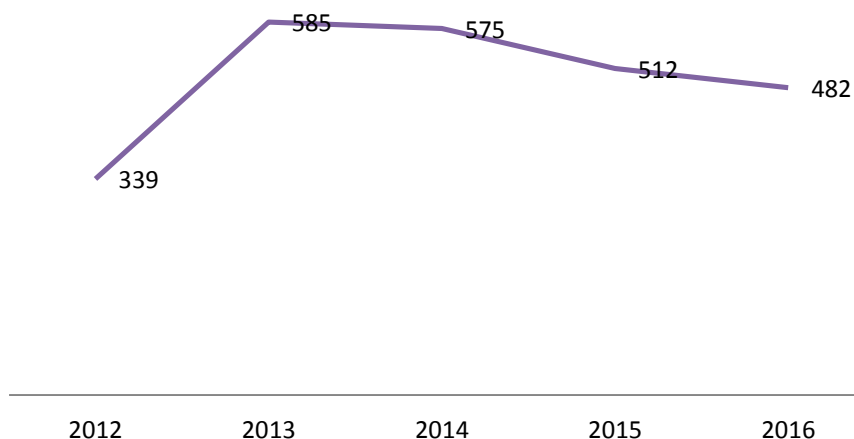
Wykres 12 Odsetek dzieci przebywających w pieczy rodzinnej, w latach 2012-2016

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

Analizując, z kolei dane odnoszące się do napływu dzieci do systemu pieczy zastępczej, od roku 2013 zauważyć możemy powolny, ale sukcesywny spadek liczby dzieci napływających do systemu pieczy zastępczej (mniej o 103 dzieci).

Wykres 13 Odsetek dzieci przebywających w pieczy rodzinnej, w latach 2012-2016

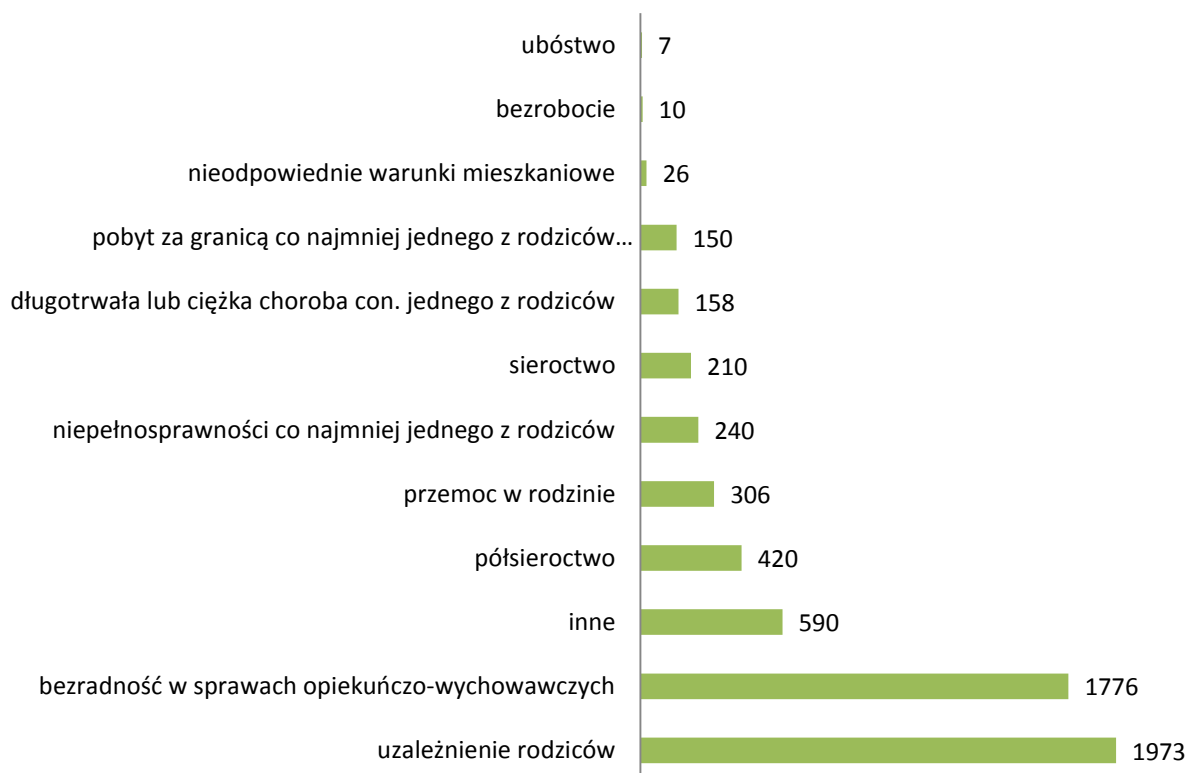

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016

⁵ „Diagnoza sektora usług społecznych wraz z rekomendacjami”, ROPS Poznań, 2015, str.43.

Głównymi powodami umieszczania dzieci w systemie pieczy zastępczej są: uzależnienie rodziców (33,5%) oraz bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych (30,1%). Z powodu sieroctwa (3,6%) i półsieroctwa (7,1%) do systemu trafia zaledwie co dziesiąty podopieczny. Ubóstwo, bezrobocie i nieodpowiednie warunki mieszkaniowe najrzadziej wpływają na odebranie dziecka rodzicom, jest to zaledwie 0,7% wszystkich przypadków.

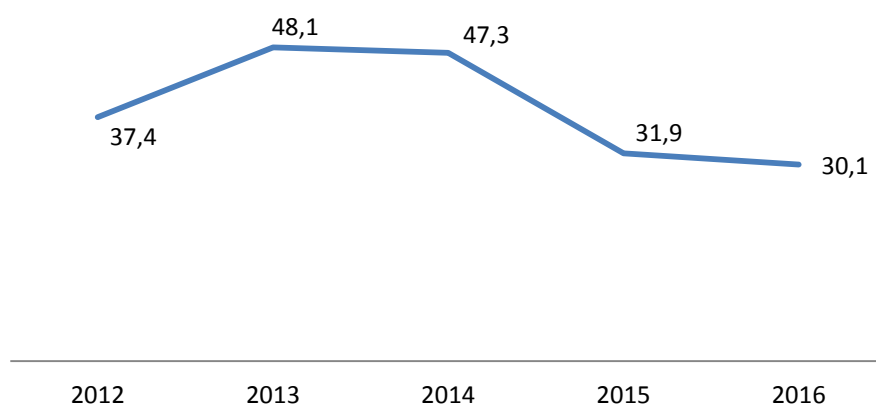
Wykres 14 Powody umieszczania dzieci w pieczy zastępczej w 2016 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za rok 2016.

Analizując dane z ostatnich lat dotyczące umieszczania dzieci w pieczy zastępczej z powodu bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych ich rodziców, można zaobserwować spadek wartości tego odsetka. W porównaniu z 2012 rokiem spadła ona o 7,3 p. p., natomiast od 2013 roku zmalała aż o 18,1 p. p. Przyczyn tego stanu rzeczy można upatrywać w działalności asystentów rodziny, wzmacniających kompetencje opiekuńczo-wychowawcze i zapobiegających w ten sposób przypadkom przekazywania dzieci pod opiekę państwa.

Wykres 15 Odsetek dzieci umieszczanych w pieczy zastępczej z powodu bezradności opiekuńczo-wychowawczej w latach 2012-2016

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdań z realizacji ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej za lata 2012-2016.

8. Główne wnioski i rekomendacje

Główne wnioski i rekomendacje dotyczące wielkopolskiej asystentury są następujące:

- Konieczne jest doprecyzowanie w gminach roli asystenta rodziny, określenie jego miejsca w strukturze systemu wsparcia, aby zapobiec powielaniu się zadań asystenta rodziny i pracownika socjalnego;
- Kierownicy ośrodków pomocy społecznej i inni pracownicy zatrudnieni w instytucjach pomocy i integracji społecznej powinni upowszechniać informację o działalności asystentów rodziny, ich zadaniach i roli, aby podnieść rangę zawodu w świadomości społecznej;
- Gminy większą wagę powinny przywiązywać do diagnozy sytuacji rodzin, w tym przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych i dostosować ofertę wsparcia w odpowiedzi na zdiagnozowane potrzeby;
- Rekomenduje się stworzenie/dookreślenie kryteriów doboru rodzin kwalifikujących się do wsparcia asystenta rodziny, przy czym należy podkreślić, że w pierwszej kolejności wsparciem powinny być obejmowane rodziny z problemami opiekuńczo-wychowawczymi;
- Niezbędne jest precyzyjne określenie zadań poszczególnych służb w procesie wsparcia rodziny.

Unia Europejska
Europejskie Fundusze
Strukturalne i Inwestycyjne

